

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7.

Fylke: Nord-Trøndelag

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Beitstad

Emne: Skov.

Bygdelag: Delbygda

Oppskr. av: Olav Jønnim

Gard: Jønnim

(adresse): Beitstad

G.nr. 55 Br.nr. 4.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Ja.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Tilleggsfor, nødfor.
2. Skov, borken av rogn og asps.
Beit. kvistene av bjørk.
3. Forlied "skov" "notid" "skov" "framti skåvå"
Partisijs "skåvå".
4. Ja, skov. Mesta bruke som
hjelpsfor i værknissa.
5. Mesta bruke raun, delvis asps.
Raun.
6. "Skjevill" er lompsen av rogn
når borken er tatt.
7. Ja. Olm jø.
rogn jø.
selli velte.
vinn velte.
hegg set meg i lagg.

8. Ja, ut over vinteren, men mest brukt på vårsarten i "vårknipsa" eller kalla. Flesta for seg sjølv. Skar av older, ~~var ikkje brukt~~.

9. Ikkje mein melk, men feitar. Bruka ein for mykje skar, var melka brist.

10. Ofte olt. Allen delvis ilag med anna ved. Hesjeveden var av grunn, og den barken var ikkje nyttig til brøttera.

11. "Ette skar"

12. "Skar"

13. Nei.

14. Om vinteren. Nei. Nei.

15. Ei kva i stove, eller vedsjule.

16. Fellekniv. Den var olt større stobben var olt brukt "bannkniv"

17. Skarveden vert kappet som vanlig ved, og skore med fellekniv. Men var olt dårleg før so ein ikkje fekk kjønna heim skarv. Vart no og na kogg og strangen, skore med bannkniv, og skore borte him i sekke. Nokon skore er ikkje kjend. her

18. Dette er ikkje nyttig her. Nei. Langsen var lagt på kunda og skore.

19. Du sit med skjivilen på knut
og fører lollkniven fram. og smu
etter kvart etter som barken vert
skave av. Skavkjepsen med ein og
kniven med andre handa.

20. "Skjevill"

21. "Skar"

22. Begge dele. Det fine skave
til småfe. Det grove til kje.
ca 80 cm.

23. "Skjevill" "Skjevilla" ski.

24. Tunt og fint for småfe. Grovt
for storfe. Bare barken vert tke.
Ja sum kunn vera flinkare til
og skava.

25. Til vanlig ved.

26. Delvis, men mye mindre
enn før.